

Загина Царь-отецътъ ! въвъ мжки страховити !
Славянския кржгзоръ го забули скръбенъ мракъ :
Тозъ, който на милиони обръсалъ бѣ сълзитъ,
Днесъ прави милиони да ги поронятъ пакъ.*)

Въ тоя часъ на великата народна скръбъ България имаше за единствена утѣха, че Царя-Освободителя застѣпва неговиятъ царственъ синъ Александръ III, единъ великъ сподвижникъ на ратното поле за свободата ѝ; въ Него тя съглеждаше олицетворена любовта къмъ родината ни — сияйно озаряваща прѣстола на рускитѣ царе. Знакъ, че наследникътъ на Царя-Освободителя ще изпълни завѣтитѣ на Рускитѣ царе за укрѣпване могуществото на славянската майка Русия, България виждаше въ Манифеста на Царя Александра III за възкачването на прѣстола на рускитѣ царе. Ето тоя знаменитъ манифестъ :

Съ Божиата Милость

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ ТРЕТИЙ, Императоръ и Самодържецъ Всеросійскій, Царъ Полски, Великий Князь Финляндскій и прочая и прочая и пр.

Явяваме на всички наши вѣрни подданици :

Господу Богу бѣ угодно въ своитѣ неизповѣдими пѣтища да порази Русия съ сѣдбоносенъ ударъ и внезапно да призове при Себе си нейния Благодѣтель, Господаря Императора Александра II. Той падна отъ светотатствена рѣка на убийци, които не единъ пѣтъ се покушаваха срѣщу драгоценний Му живогъ. Тѣ посѣгаха на тоя толкова

*) Отъ Ив. Вазовъ, гл. спис. „Наука“, 1881 г., кн. I.